

TIMP și SPAȚIU

COLEGIUL
TEHNOLOGIC
"GRIGORE
CERCHEZ"

CERCUL
INTERDISCIPLINAR
"VALAHIA"

NR. 24/MARTIE
2023
ISSN 2559-4516

„Timp și spațiu” este o publicație trimestrială, cu apariție în lunile martie, iunie, septembrie și decembrie, având ca obiectiv major realizarea unui spațiu de manifestare a creativității elevilor care sunt membri ai Cercului Interdisciplinar „Valahia”, profesorilor și elevilor Colegiului Tehnologic „Grigore Cerchez” București ce doresc să devină colaboratori ai cercului. Publicația noastră se dorește, de asemenea, un spațiu pentru diseminarea exemplelor de bună practică.

REDAȚIA

REDACTOR COORDONATOR,
Prof. Nicoleta-Doina Nedelea

REDACTOR-ȘEF,
Prof. Mihaela Ion

REDACTORI,

Prof. Daniela Bobeică
Prof. Mihaela Florea
Prof. Vasilica Stan
Prof. Adriana Vasile

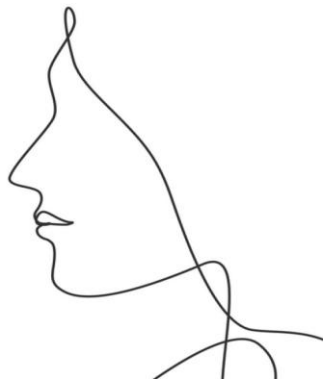
Cătălina-Denisa Luca (clasa a XI-a B)
Fabiana Ion (clasa a XI-a D)
Alexandra Badea (clasa a XI-a D)
Alexandra-Marina Chiriță (clasa a X-a D)
Raluca Ioniță (clasa a X-a D)
David-Nicolae Frățilă (clasa a XI-a B)
Liviu-Andrei Petrescu (clasa a XI-a B)

CUPRINS

- ⊕ **EDITORIAL**
- ⊕ **DESTINAȚII TURISTICE**
- ⊕ **JURNAL DE LECTURĂ**
- ⊕ **DESCOPERĂ ROMÂNIA!**
- ⊕ **PORȚIA DE GRAMATICĂ**
- ⊕ **LA PĂȘ PRIN BUCUREȘTI ...**
- ⊕ **MOMENT DE ARTĂ**
- ⊕ **CURIOZITĂȚI**
- ⊕ **MITURI ȘI LEGENDE**
- ⊕ **TOTUL DESPRE SPORT**
- ⊕ **TRADIȚII ȘI OBICEIURI PE GLOB**
- ⊕ **SURPRIZA NUMĂRULUI**
- ⊕ **POESIS**
- ⊕ **RECOMANDAREA REVISTEI**

MARTIE, LUNA FEMEII

Cătălina-Denisa Luca
Clasa a XI-a B

Luna Martie sau luna femeii, cum mai este denumită, este celebrată peste tot în lumea largă. De la mare la mic, fiecare băiat sau bărbat îi oferă femeii iubite din viața sa un cadou drept semn de recunoștință pentru tot ceea ce face zilnic, fără a aștepta ceva în schimb. Fie ele soții, mame, bunici, iubite, prietene sau surori, fiecare primește un dar sau un mărișor.

Femeia este considerată fundamental sensibilă, emotivă și irațională. A fost nevoie de eforturi incredibil de mari pentru ca femeile să poată demonstra că la nivel cognitiv sunt la fel de capabile de raționament, gândire critică sau productivitate precum bărbații. Asta, deoarece de-a lungul anilor femeile au fost considerate sexul slab.

Ce înseamnă să fii femeie? Cu siguranță a fi femeie reprezintă ceva diferit pentru fiecare dintre noi. Pentru unele femei a fi femeie înseamnă să fii mamă, pentru altele înseamnă să fii feminină sau să fii cea care cedează mereu sau să fii cea care oferă mereu sau, pur și simplu, să fii o bună prietenă.

Deși trăim într-o lume în care se presupune că există egalitate de gen, iar femeile au drepturi egale cu bărbații, există clare diferențe între cele două genuri și până la urmă așa am fost creați. Problemele intervin atunci când există lipsă de respect între oameni sau când avem idei preconcepute că femeile fac doar anumite lucruri, așa cum bărbații ar fi buni doar la lucrurile pe care le etichetăm ca fiind masculine.

MAMA

Mădălina Mîndră
Clasa a X-a D

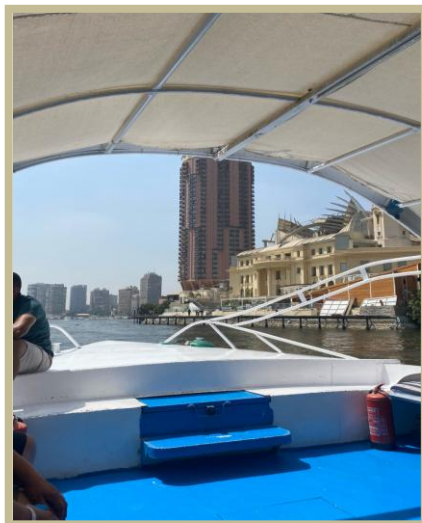
De când m-ai adus pe lume
Mi-ai dăruit tot...
Mi-ai dăruit un cămin
Și o haină pe care să o port...
Mi-ai dăruit un sărut pe frunte
Înainte de orice povață.
Mi-ai dăruit o frumoasă educație
Și-o iubire necondiționată.
Și pentru toate astea, MAMĂ
Îți doresc cea mai frumoasă viață!

✦ DESTINAȚII TURISTICE

EGIPT

Alexandra Stan
Clasa a XI-a C

Egiptul este un stat în nord-estul Africii, capitala lui fiind Cairo. Este dominat de deșerturi și stabilit în jurul Nilului. Este un stat în care doar bărbații muncesc, ceea ce îi deosebește de multe alte state, însă sărăcia afectează o mare parte din populație. Cu toate acestea, Egiptul are numeroase atracții turistice.

Muzeul de antichități egiptene găzduiește o vastă colecție de antichități din Egiptul Antic. Muzeul are peste 120 000 de piese, iar majoritatea obiectelor de artă sunt expuse în vitrinele muzeului, restul fiind păstrate în depozite.

Piramidele din Giza se numără printre cele mai cunoscute piramide din antichitate, ele fiind considerate una dintre cele șapte minuni ale lumii antice. Piramidele sunt situate la vest de Valea Nilului, la cca. 8 km sud-vest de orașul Giza și 18 km de Cairo, capitala modernă a Egiptului. Se știe că acestea au fost create în Împărăția Veche a Egiptului Antic, în secolele XXVI - XXIII î.Hr. și reprezintă o comoară națională a Egiptului.

Surse:
Fotografii din arhiva personală
<https://ro.wikipedia.org/wiki/Egipt>

OSAMU DAZAI

Anamaria-Denisa Matei

Clasa a XI-a B

Osamu Dazai este unul dintre cei mai proeminenți scriitori japonezi ai secolului al XX-lea, cunoscut pentru stilul introspectiv și melancolic de a scrie. Operele sale au explorat adesea aspectele mai întunecate ale naturii umane, fiind renumit pentru portretizarea sinceră și onestă a condiției umane. În ciuda morții sale premature, Dazai a lăsat în urmă o moștenire literară semnificativă, care continuă să captiveze cititorii din întreaga lume.

S-a născut în anul 1909 în Kanagi, un mic sat din prefectura Aomori, în nordul Japoniei. Numele său real a fost Shuji Tsushima, iar în 1933 și-a luat pseudonimul „Osamu Dazai”. Dazai a fost fiul unui moșier bogat, dar viața și educația sa au fost departe de a fi idilice. Familia era profund disfuncțională, iar părinții lui Dazai se certau frecvent, ceea ce a dus la o copilărie traumatizantă pentru el. În ciuda educației sale, Dazai a fost un scriitor talentat încă de la o vârstă fragedă. În calitate de student la Universitatea Hirosaki, a devenit îndrăgostit de operele lui Fiodor Dostoievski și ale altor scriitori ruși, a căror influență va fi evidentă în operele sale ulterioare. Scrierile lui Dazai se caracterizează prin tonul introspectiv și prin explorarea complexității psihicului uman. De asemenea, este cunoscut pentru stilul său experimental de scriere, încorporând elemente de suprarealism și de scriere în flux de conștiință.

Carierea lui literară a început cu adevărat în anii 1930, odată cu publicarea primului roman, „The Final Years”. Romanul a fost aclamat de critici pentru descrierea realistă a luptelor din viața de zi cu zi din Japonia și a marcat începutul ascensiunii lui Dazai spre proeminență literară.

În următoarele două decenii, Dazai va continua să scrie multe alte lucrări, inclusiv romane, povestiri și eseuri. Cea mai cunoscută lucrare a lui Dazai este „No Longer Human”, publicată în anul 1948, fiind considerată pe scară largă drept o capodoperă a literaturii japoneze. Romanul semi-autobiografic explorează criza existențială a protagonistului său, Yozo, în timp ce luptă să găsească un sens într-o lume care pare lipsită de el. Este o lucrare profund introspectivă și melancolică, ce aprofundează aspectele mai întunecate ale psihicului uman, inclusiv depresia, dependența și comportamentul autodistructiv.

De-a lungul vieții sale, Dazai s-a luptat cu demonii personali, respectiv cu alcoolismul, dependența de droguri și depresia. Operele sale reflectau adesea propriile sale lupte și portretizau sincer și onest aspectele mai întunecate ale naturii umane. Luptele personale ale lui Dazai au avut un sfârșit tragic atunci când s-a sinucis în 1948, la vârsta de 39 de ani.

În concluzie, Osamu Dazai a fost unul dintre cei mai importanți scriitori japonezi ai secolului al XX-lea, cunoscut pentru stilul său introspectiv și melancolic de a scrie. Operele sale continuă să rezoneze cu cititorii și în prezent, iar influența sa poate fi observată în operele multor scriitori contemporani. Moștenirea lui Dazai ca gigant literar continuă să trăiască prin intermediul operelor sale, care oferă în continuare o perspectivă asupra complexității psihicului uman și a luptelor universale ale condiției umane.

Sursă:

https://ro.wikipedia.org/wiki/Osamu_Dazai

✦ DESCOPERĂ ROMÂNIA!

CASTELUL CANTACUZINO

Sorina-Cristiana Dina
Clasa a XII-a A

Castelul Cantacuzino din Bușteni, de o mare valoare arhitectonică, istorică, documentară și artistică, a fost construit în 1911 la cererea prințului Gheorghe Grigore Cantacuzino (Nababul), fost ministru al României între 1899-1900 și 1904-1907.

Castelul, construit în stil neoromânesc, este înconjurat de un parc ale cărui alei te poartă spre cascade, fântâni arteziene și grotă. Edificiul a fost realizat în piatră și cărămidă după planurile arhitectului Grigore Cerchez și se întinde pe o suprafață de 3148 mp. Repertoriul decorativ conferă ambianței interioare un pronunțat caracter romantic. Vitraliile, stucomarmura, consolele, plafoanele cu grinzi aparente și pictate, balustradele din lemn, piatră sau fier forjat, feneria turnată în bronz și bogat ornamentată, reprezintă o măiestrie a meșteșugului artistic.

Una dintre legendele castelului Cantacuzino din Bușteni spune că prințul ar fi fost în stare să îmbrace acoperișul în bani de aur, doar, doar faima lui s-o duce în străinătate. Nababul avea o avere colosală, moștenită din generație în generație de o mare familie de os domnesc. Din păcate, Grigore Cantacuzino a murit la numai 2 ani de la prima lui intrare în castelul din Bușteni.

Palatul a avut un destin tragic în perioada comunistă. După ce a supraviețuit războiului, și-a pierdut frumusețea și gloria. Tot mobilierul și toate oglinzile din argint din Veneția au dispărut. Același lucru s-a întâmplat și cu statuile din Franța. Picturile au fost acoperite cu vopsea verde, iar clădirea a devenit sanatoriu pentru bolnavii de tuberculoză. Ironia sorții face ca cei mai mici copii ai lui Gheorghe Cantacuzino să moară de această boală, la o vârstă fragedă.

Chiar înainte de Revoluția din 1989, aici s-ar fi petrecut lucruri misterioase. Se spune că pe porțile sanatoriului intrau mai multe mașini ale Securității, decât ambulanțe. De aici a pornit zvonul cum că beciurile din castel erau folosite ca spațiu de tortură pentru dușmanii regimului.

Surse:

<https://www.cantacuzinocastle.com/>

<https://www.libertatea.ro/lifestyle/castelul-cantacuzino-3650230>

✚ PORȚIA DE GRAMATICĂ

ÎNVĂȚĂM ȘI CORECTĂM ÎMPREUNĂ!

Prof. Mihaela Florea

Știu că există nesiguranță, pentru unii dintre voi, în privința scrierii sau a pronunțării corecte a unor cuvinte din limba română care nu vă sunt familiare sau pe care le-ați întâlnit rar. În plus, întâmpinați dificultăți cu privire la sensurile unor termeni sau ale unor sintagme. Pentru toate acestea vă propun câteva clarificări în ceea ce urmează.

Printre neologismele folosite greșit se numără:

Salutar înseamnă, de fapt, **salvator**, neavând legătură cu acțiunea de a fi salutat.

Exemple de contexte în care poate apărea: **intervenție chirurgicală salutară**, **tratament salutar**, **remediu salutar**, **sfat salutar**

Vindicativ înseamnă **răzbunător**, nu are legătură cu vindecarea.

Exemple de contexte în care poate apărea: **persoană vindicativă**, **caracter vindicativ**, **pornire vindicativă**

Mutual înseamnă **reciproc**, nu pe mutește, pe tăcute.

Exemple de contexte în care poate apărea: **ajutor mutual**, **susținere mutuală**, **asistență economică mutuală**

Inextricabil nu înseamnă *care nu poate fi stricat*, ci *care nu poate fi descurcat sau dezlegat*, **extrem de complicat sau nelămurit**.

Exemple de contexte în care poate apărea: **labirint inextricabil**, **afacere inextricabilă**

Există cuvinte care au forme identice la singular și forme diferite la plural, în funcție de sens:

Acces - **accesuri** - intrare; posibilitate de a ajunge; loc pe unde se pătrunde

Acces - **accese** - simptome care apar brusc; izbucnirea unei stări sufletești

Arc - **arce** - geometrice

Arc - **arcuri** - resorturi

Glob - **globuri** - obiecte

Glob - **globi** - oculari

Membru - **membre** - părți ale corpului

Membru - **membri** - persoane

Atenție! O literă poate schimba sensul radical!

ton familiar (nu familial), dar **greutăți familiale** (nu familiare)

a ameriza - a lua contact cu marea după zbor, **a ateriza** - a lua contact cu pământul după zbor

arahide - alune de pământ, **arahnide** - păianjeni, scorpioni

altitudine - înălțime, cotă, **atitudine** - fel de a gândi sau de a se comporta

aluzie - cuvânt /expresie care nu face o afirmație directă, **iluzie** - aparență înșelătoare, amăgire, speranță neîmplinită

a apropria înseamnă a-și însuși ilegal lucrul altcuiva și este diferit ca sens de **a apropia** (a aduce aproape).

Au pluralul în **-zi** subst/adj care indică originea, naționalitatea: **chinezi, francezi, burghezi.**

Au pluralul în **-ji** cuvinte ca: **obraji, treji, viteji.**

Au plural în **-cși/-cști** cuvinte ca: **complecși, ficși, micști, ortodocși, perplecși, sfincși.**

În speranța că informațiile vă vor fi de folos, vă îmbrățișez virtual și vă dau întâlnire data viitoare! Nu uitați că lectura, pe lângă sporirea imaginației, a creativității, contribuie la dezvoltarea culturii generale și la formarea unor deprinderi de scriere corectă, deci CITIȚI!

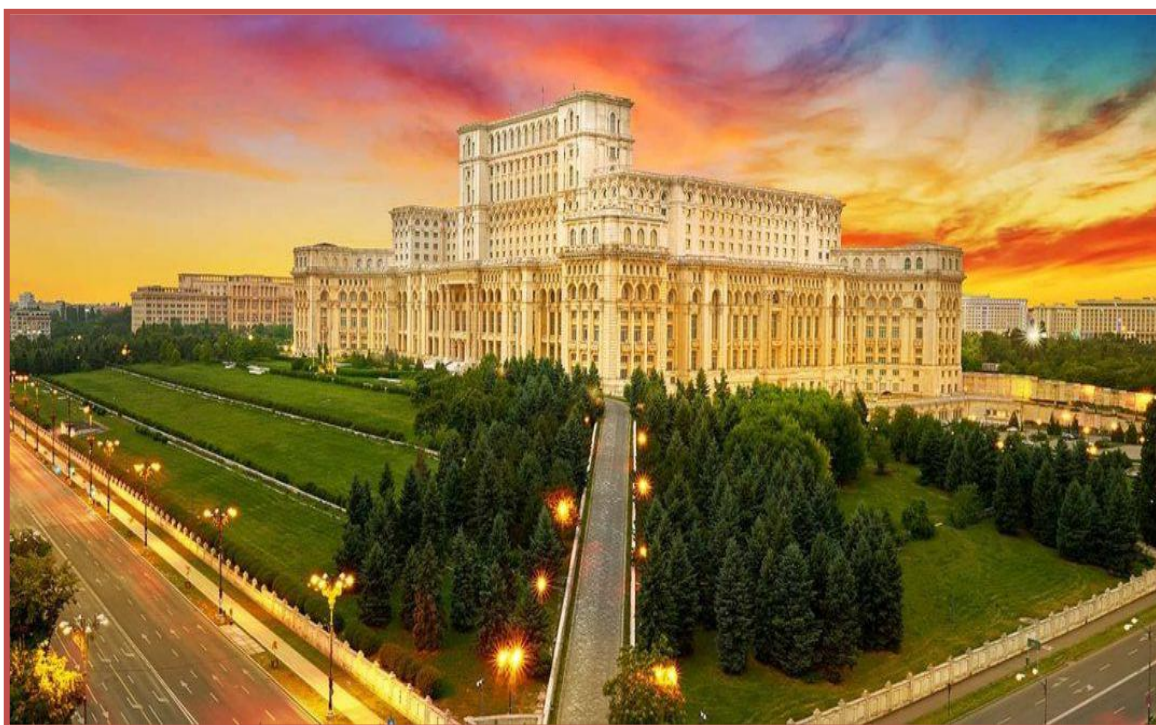
PALATUL PARLAMENTULUI

Ecaterina Ganea
Clasa a XI-a B

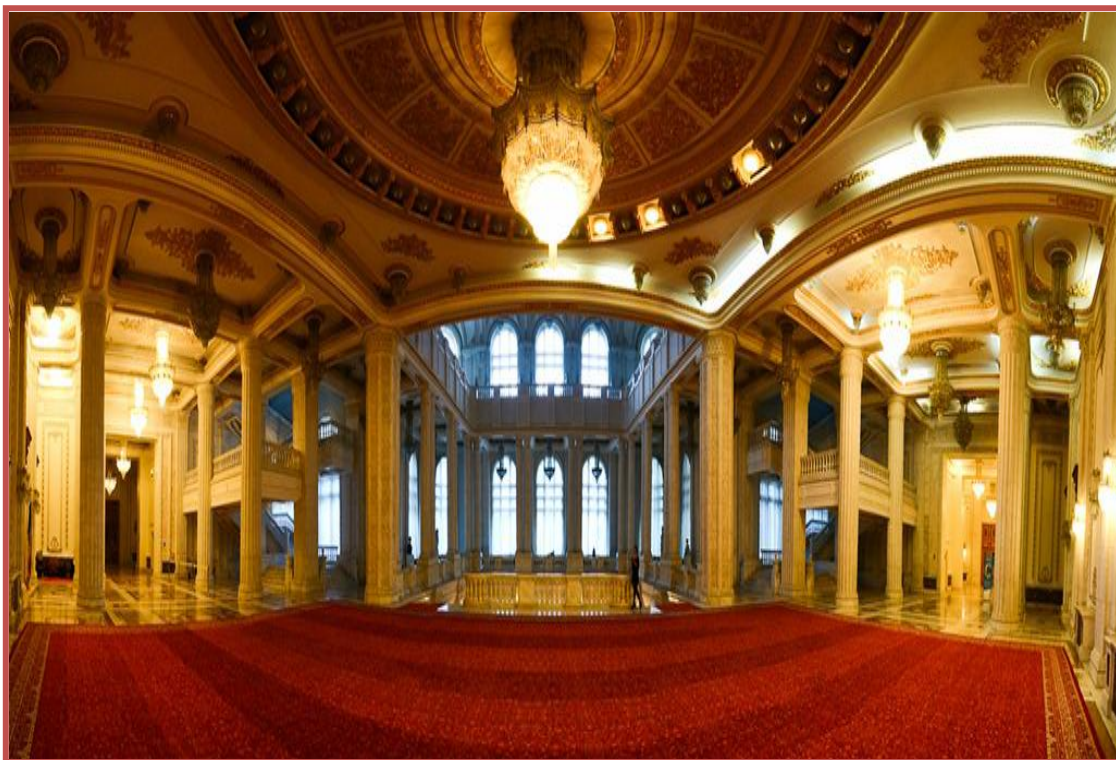
Palatul Parlamentului din București, cunoscut înainte de revoluția din 1989 sub numele de Casa Republicii sau Casa Poporului, a fost început în anul 1980 și terminat în anul 1997, cu un cost de 4 miliarde de euro, lucrarea fiind realizată sub conducerea arhitectului șef Anca Petrescu. Clădirea măsoară 270 m pe 240 m, 84 m înălțime și 92 m sub pământ, fiind realizată în spiritul arhitecturii realist socialiste.

Are 9 niveluri la suprafață și alte 9 subterane. Conform World Records Academy, Palatul Parlamentului este a treia cea mai mare clădire administrativă pentru uz civil ca suprafață din lume, cea mai scumpă clădire administrativă din lume și cea mai grea clădire din lume.

Clădirea Palatului Parlamentului se află situată în partea centrală a Bucureștiului, pe locul care se numește Dealul Arsenalului. Are aproximativ 1000 încăperi, dintre care 440 birouri, peste 30 săli și saloane, patru restaurante, trei biblioteci, două parcări subterane, o sală de concerte. Numele sălilor și saloanelor au fost alese după 1989, ele evocând evenimente importante din istoria poporului român sau personalități cunoscute pe plan mondial, fiind legate de aspirația românilor pentru Unire și de istoria parlamentarismului în România.

Intrarea 13 Septembrie cuprinde un hol mare, flancat de coloane sculptate din marmură, legat de scara monumentală ce duce la etajul I, casa scării fiind deschisă la toate nivelele, creându-se astfel un spațiu spectaculos. Deasupra scării se poate observa o cupolă alcătuită din sticlă albastră și un candelabru.

Sala Drepturilor Omului are o suprafață de 625 metri pătrați și este sala în care urmau să se țină ședințele Comitetului Politic Executiv al vechiului regim. Este complet lambrisată cu lemn de stejar, colorat în diferite nuanțe. Caracteristica acestei săli este modulul format din doi pilaștri din lemn de stejar, care se repetă la fiecare 6 m pe întregul perimetru al sălii, element întâlnit în arhitectura Renașterii italiene. Un element în plus la această sală sunt oglinzile din ipsos patinat, cu ornamente din stuc. Candelabrul monumental, din cristal de Mediaș, al doilea ca mărime din clădire, care cântărește aproximativ 2 tone, precum și masa circulară, din lemn de stejar machetat cu lemn de cireș, reprezintă un tot unitar în acest spațiu. Lemnul folosit aici este de proveniență autohtonă, stejar băiuit în diferite nuanțe. În această sală arhitectul a introdus ca stil renașterea, intercalând cu elemente artistice tradiționale ale arhitecturii românești.

Galeria de Onoare și holul Intrării Oficiale este un culoar lung de 150 m și lat de 18 m, cu uși glisante din stejar în trei zone distincte, cu geam de cristal, construite pe schelet metalic. Ca finisaj, plafoanele sunt realizate cu stucaturi din ipsos, cu elemente florale, având ca bază de inspirație elemente din arhitectura brâncovenească. Pardoseala din zona centrală este concepută în forma unui mare covor, cu marmură albă și o bordură de elemente decorative. Cele 34 coloane ce sprijină bolțile sunt în formă octogonală și sunt realizate din marmură albă cu elemente decorative sculptate. Galeria este iluminată natural de 14 ferestre și porți-ferestre. Iluminarea este completată și de 67 lustre din cristal. Un element interesant îl reprezintă cele două uși glisante ce separă trei tronsoane. Aceste uși sunt realizate din lemn de stejar, pe schelet metalic cu geamuri de cristal cu aplicații de decorații din lemn.

Pentru construcția acestei controversate clădiri, au fost distruse 20 de biserici, 8 au fost translatate, 10 000 de locuințe au fost demolate, iar peste 57 000 de familii au fost evacuate. Au fost demolate: Mănăstirea Văcărești, Dealul sacru pentru istoria Bucureștiului de la Mihai Vodă, Spitalul Brâncovenesc, primul institut medico-legal din lume, Hala Unirii, Opera din Piața Senatului, Arsenalul Armatei și Muzeul Militar Central.

Bibliografie:

<https://www.gettyimages.com/photos/casa-poporului>

https://ro.m.wikipedia.org/wiki/Palatul_Parlamentului

<https://www.postmodern.ro/articol/locuri-de-vizitat-in-bucuresti/>

<http://cic.cdep.ro/ro/prezentare-general/cladirea-palatului-parlamentului>

MICHELANGELO BUONARROTI

Maria-Melinda Drăgan
Clasa a XI-a B

Michelangelo Buonarroti (1475-1564) s-a născut în localitatea Caprese din Toscana, o provincie a Italiei. Avea doar câteva săptămâni când familia lui s-a mutat la Florența și l-a lăsat în grija unei doici. Probabil că destinul a jucat un rol important pentru că noua lui familie era una de pietrari. Michelangelo a afirmat el însuși că interesul său pentru sculptură a apărut în acele vremuri.

După ce a părăsit școala, el a devenit ucenicul lui Domenico Ghirlandaio, un renumit pictor de fresce din Florența. Acesta și-a dat seama curând de geniul lui Michelangelo și în anul 1489 l-a trimis să studieze sculptura sub îndrumarea lui Bertaldo.

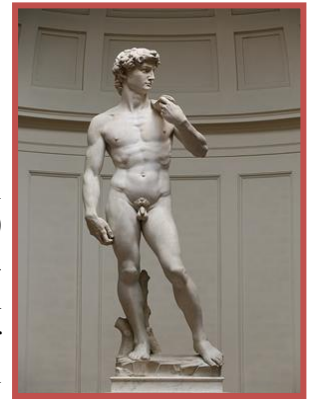
Nu după mult timp talentul lui Michelangelo a atras atenția lui Lorenzo de Medici, care la vremea aceea conducea Florența. Tânărul sculptor a locuit acolo, dar a părăsit palatul și s-a întors la casa părintească după moartea acestuia.

În cursul anilor ce au urmat, Florența a devenit instabilă politic. Michelangelo a plecat pentru un an la Veneția, după ce s-a oprit pentru un timp în Bologna, unde a avut ocazia să admire operele lui Jacopo della Quercia și a realizat trei sculpturi pentru catedrala San Petronio.

În anul 1496 el a fost invitat la Roma, unde printre alte lucrări a sculptat celebra *Pietà*. Această statuie magnifică i-a adus multă faimă. În prezent această capodoperă de o valoare inestimabilă a sculpturii renascentiste se află la Vatican, în Bazilica Sfântul Petru. Este singura lucrare semnată de Michelangelo. Semnătura lui poate fi văzută pe centura care îi încinge pe diagonală pieptul Fecioarei. Conform spuselor lui Giorgio Vasari, la scurtă vreme după instalarea sculpturii în capelă, Michelangelo a auzit unele remarci cum că ar fi lucrarea unui alt sculptor, Cristoforo Solari, nu a sa. De supărare, Michelangelo a scris numele său pe centura de pe pieptul Fecioarei Maria. A fost singura lucrare pe care a semnat-o vreodată. Mai târziu și-a regretat gestul, considerându-l o aroganță și a jurat că nu-și va mai semna niciodată vreo lucrare.

Michelangelo s-a întors la Florența unde, între anii 1502-1504, a creat statuia *David*, înaltă de 5m. Statuia a fost realizată dintr-un bloc de marmură albă de Carrara. Adolescentul sculptat de Michelangelo este un atlet puternic. Michelangelo a decis să-l reprezinte pe David înainte de luptă, chiar în momentul în care îl sfidează pe uriașul Goliat.

Noul Papă, Iuliu al II-lea, l-a invitat la Roma în anul 1505 și i-a cerut să-i creeze un cavou. Acesta trebuia să fie un monument impresionant cu peste 40 de statui. Lui Michelangelo i-au trebuit mai mult de 8 luni doar că să își aleagă piatra. În tot acest timp papa a devenit din ce în ce mai nerăbdător pentru ca în final să renunțe la lucrare. Foarte dezamăgit Michelangelo a părăsit Roma, dar a fost rechemat de Papă, care i-a cerut artistului să-i creeze o statuie enormă din bronz care să-l reprezinte. Sperând că după încheierea acestei lucrări va fi lăsat să lucreze la cavou, artistul a fost din nou dezamăgit de cererea lui Iuliu al II-lea de a decora tavanul Capelei Sixtine. Michelangelo a protestat explicându-i papei că pictura nu era chiar pasiunea lui, dar insistențele cu care i se cerea lucrarea l-au convins pe artist, care și-a început munca la celebra capodoperă. Nu după mult timp Michelangelo a înțeles marea provocare care i se oferise și totodată responsabilitatea enormă pe care o avea. El și-a concediat toate ajutoarele fiind hotărât să ducă singur munca la îndeplinire. I-au trebuit 4 ani (1508-1512).

Michelangelo a lucrat apoi la peretele altarului din Capela Sixtină a Vaticanului. El a creat *Judecata de Apoi* între 1534-1541. Fresca *Judecata de Apoi* acoperă peretele de est al Capelei Sixtine. La vremea când a fost realizată era cea mai mare pictură din lume. A fost comandată de papa Paul al III-lea, cel mai însemnat patron al lui Michelangelo din ultimii săi ani de viață, fiind dezvelită în 31 octombrie 1541, la 29 de ani după ce frescele de pe plafon ale artistului au fost arăte lumii întregi.

Importanța realizărilor lui Michelangelo provine din înțelegerea totală și admirația pe care o arată corpului uman și gradării cu care știa să le exprime. Gândirea renașterii plasa omul în centrul universului și toate celelalte lucruri erau măsurate și cântărite în funcție de acesta. Michelangelo a concretizat această viziune tratând forma umană într-un mod idealizat.

În *Judecata de Apoi* Michelangelo a utilizat contururile și formele corpului uman pentru a releva emoțiile trăite de personajele portretizate. Unele personaje sunt pictate în atitudini contorsionate și criticii au considerat că ele relevă frustrări personale. El a studiat și cunoștea poziția fiecărui mușchi, os și tendon. Michelangelo nu a repetat o anumită poziție a corpului în nici una din lucrările sale, fiind capabil să memoreze toate detaliile unice.

Bibliografie:

https://ro.wikipedia.org/wiki/Michelangelo_Buonarroti

[https://ro.wikipedia.org/wiki/Piet%C3%A0_\(Michelangelo\)](https://ro.wikipedia.org/wiki/Piet%C3%A0_(Michelangelo))

Arborele Lumii-Revista de cultură generală pentru întregă familie

TOPORAȘUL

Camelia Ioniță
Clasa a XI-a D

Toporașul (numit și violeta sau viorica) este unul dintre vestitorii primăverii, și cu siguranță aveți în minte imaginea culorii sale vii, care apare în primele zile de primăvară, uneori fiind chiar înconjurat de ultimele urme de zăpadă. El simbolizează fertilitatea și dragostea.

Există mai multe legende ale toporașului, pentru că el a fost remarcat nu doar de populația autohtonă, ci și de anticii greci sau romani. Una dintre cele mai cunoscute legende este, fără îndoială, cea potrivit căreia una dintre superbele fiice ale lui Atlas era urmărită de razele zeului Apollo. Întrucât razele lui ardeau prea puternic, ea l-a rugat pe Zeus să o protejeze. Zeus a dus-o atunci pe fată într-o pădure răcoroasă și a metamorfozat-o într-un toporaș înmiresmat, cu petale catifelate, sub formă de inimă.

Toporașul

Pe la ziuă toporașul
A bătut cu ciocânașul:
Bum... Bum... Bum...
Deschid sticla cu parfum,
O fetiță, când să intre
În pădurea fremătând,
Văzu florile că sânt
Mândre, mândre, mândre...
(Mihail Garaz)

Bibliografie:

<https://bibliotecanicolaetitulescu.wordpress.com/2018/03/21/legendele-florilor-de-primavara/>

LEGENDA TRANDAFIRULUI

Cristiana Zănoagă
Clasa a XI-a F

Florile, mesagerii sentimentelor noastre, ne dăruiesc frumusețe și ne farmecă cu aspectul, multitudinea de culori și parfumul lor. Încântați și inspirați de această risipă de frumusețe, le-am dăruit la rândul nostru nume, dar și semnificații. Atunci când oferim flori, le alegem dintr-un motiv anume. Dăruim flori pentru că nutrim sentimente de afecțiune și apreciere pentru o persoană importantă din viața noastră; ne străduim să alegem fie florile preferate, fie flori în culoarea favorită sau chiar flori care să se potrivească cu personalitatea acesteia.

Trandafirul sau „Floarea Regină”, cum mai este numit, este floarea cu miros puternic și plăcut, care transmite diferite sentimente în funcție de culoarea pe care o are. Trandafirii roșii sunt florile îndrăgostiților și simbolul iubirii și al pasiunii, trandafirii albi exprimă puritatea și eleganța și impresionează prin delicatețe și simplitate, trandafirii galbeni sunt considerați simbolul geloziei, dar și al prieteniei și respectului, trandafirii mov sau liliachii ne duc cu gândul la dragostea la prima vedere, trandafirii roz sunt simbolul rafinamentului, feminității și eleganței, iar nuanțele pale de roz exprimă admirație, grație și farmec. Indiferent de culoare, mesajul trandafirului este despre iubire, o iubire nemuritoare, cu toate nuanțele sale: pasiune, gelozie, suferință, speranță, promisiuni.

Se spune că trandafirul are mai multe legende. În mitologia greacă, se spune că în povestea trandafirului se regăsește și povestea Afroditei, zeița frumuseții și a iubirii, care s-a născut din spuma mării. În urma ei, spuma s-a transformat în petale de trandafir și atunci când au atins malul, acestea au devenit flori – trandafiri albi.

O legendă persană povestește despre o privighetoare care s-a îndrăgostit de un trandafir alb. Într-o zi, l-a îmbrățișat atât de tare, încât spinii i-au străpuns inima și sângele a colorat floarea în roșu.

O altă legendă populară ne povestește că, atunci când Dumnezeu a vrut să creeze Grădina Paradisului pe pământ, după ce a făcut lumea și a creat toate plantele și animalele, a trimis doi copilași pentru ca aceștia să numere florile și să-i spună dacă lipsește vreuna. Copiii au ajuns pe Pământ, au văzut ce flori creșteau aici și când se pregăteau să se întoarcă unul dintre ei nu a vrut să mai plece. Celălalt băiețel s-a reîntors la Dumnezeu, i-a spus că pe pământ lipsește o floare, trandafirul, și că fratele lui nu a mai vrut să vină înapoi cu el. Auzind acestea, Dumnezeu s-a supărat pe copilul neascultător și, drept pedeapsă, l-a prefăcut într-un spin, care să crească pe pământ, dar care să fie urât de oameni. Într-una din zile, băiatul cel bun și cuminte, uitându-se pe pământ după fratele lui, a căzut din cer și n-a mai putut să se întoarcă. Atunci Dumnezeu, înduioșându-se, l-a transformat în trandafir. Fiind o floare deosebit de frumoasă, trandafirul era tare iubit de oameni, iar spinul devenea tot mai gelos și mai invidios pe el. Într-o zi s-a repezit la trandafir și l-a înțepat cu țepii lui. Din aceasta încăierare trandafirul s-a ales pe tulpina lui cu ghimpi ascuțiți. De atunci trandafirul a rămas iubit de toți, iar spinul – urât și ocolit de oameni.

O altă legendă, de această dată românească, ne spune că un copac nobil a dat naștere unui mugur uriaș, din care a apărut un prinț frumos pe care îl chema Trandafir. El a părăsit pădurea și a intrat în lumea oamenilor unde a văzut multe rele, violențe, războaie, jafuri. Supărat și tânjind după locurile copilăriei, prințul s-a întors la locul nașterii sale căutând copacul mamă. Negăsindu-l a întrebat toți copacii pădurii, toate animalele și păsările, dar nu-și amintea niciuna. La un moment dat a auzit o privighetoare cântând o melodie despre un copac nobil ce a avut un prinț ca o floare. Supărat și obosit, prințul s-a așezat pe pământ și a adormit. Muzica privighetorii i-a șters din memorie lumea rea a oamenilor, mușchiul a crescut în jurul lui Trandafir acoperindu-l, membrele sale au prins rădăcini și ochii i s-au transformat în flori. În zori, în locul prințului se afla un arbust plin de flori delicate și înmiresmate.

Bibliografie:

<http://legendeinlume.blogspot.com/2013/01/legenda-trandafirului.html>

https://www.baiatulcufiori.ro/blog/trandafiri?gclid=EAIaIQobChMIzpm9hZ7K_AIVyhoGAB2UWg3nEAAYASAAEgIiBfD_BwE

<https://www.sabon.ro/ro/blog/legends-roses>

<https://ralucabrezniceanu.ro/2015/02/legenda-romaneasca-trandafirului/>

<https://bptirgumuresblog.wordpress.com/2020/06/26/trandafirul-floarea-lunii-iunie/>

FINALA VISURILOR

David-Nicolae Frățilă
Liviu-Andrei Petrescu
Clasa a XI-a B

Campionatul mondial de fotbal din Qatar avea să se încheie cu o finală demnă de cărțile de istorie: Argentina lui Diego Armando Maradona și Lionel Messi, împotriva Franței lui Zidane și Killian Mbappe. După opt ani de la eșecul suferit de albi celeste în fața Germaniei lui Joachim Low, spulberând visele lui Messi de a deveni campion mondial. Iar pentru cel din urmă, Mbappe, ar putea fi șansa la supremație în fotbal, dacă ar câștiga al doilea titlu mondial la rând.

În opinia specialiștilor, această finală a fost unică din toate punctele de vedere, performanțe individuale, faze bine concepute, suspans cât cuprinde și miză uriașă.

În minutul 23, Leo Messi deschide tabela de marcaj, de la punctul cu var, o execuție fără emoție în fața lui Hugo Lloris.

Minutul 36 o prindea nepregătită pe campioana mondială, Argentina construind un contraatac fulgerător, pase lungi din propriul careu până la marcatorul golului Angel Di Maria.

Toate speranțele Franței erau în tânărul jucător de la PSG Killian Mbappe. Acesta a reușit imposibilul, marcând 2 goluri într-un minut, mai exact primul gol în minutul 80, iar al doilea, un șut minunat, din drop, în minutul 82. Egalitatea s-a păstrat până la sfârșitul minutelor regulamentare. Însă această egalitate avea să fie încheiată de Messi, atunci când în minutul 108 înscrie un gol norocos, dintr-o deviere, gol ce avea să fie foarte important pentru naționala lui Scaloni. Când totul părea sfârșit pentru cocoșii galici, cu 2 minute înainte de final, Mbappe reușește una dintre cele mai rare performanțe individuale pe care un fotbalist o poate realiza într-o finală de campionat mondial, completând hattrick-ul în minutul 118 dintr-un penalty. Franța putea să încheie meciul în minutul 120 prin Kolo Muani, care a ratat o ocazie importantă, singur cu portarul Emiliano Martinez, cel care a scos mingea ce se apropia violent de poarta sa. Astfel, meciul și titlul mondial se decid prin lovituri de la 11 metri. Pentru Argentina au bătut penalty-urile Lionel Messi, Paulo Dybala, Leo Paredes, Gonzalo Montiel. Pentru Franța: Killian Mbappe, Kingsley Coman, Aurelien Tchouameni, Kolo Muani.

În urma penalty-urilor, Argentina a câștigat titlul mondial cu scorul de 4-2. Visul lui Messi a fost îndeplinit, acesta devenind cel mai bun jucător al lumii, având toate titlurile posibile în fotbal.

LEGENDA MĂRȚIȘORULUI

Andreea-Maria Craia
Clasa a XI-a B

Frumoasa sărbătoare, ce marchează începutul primăverii, își are originea, în funcție de zonă, în tot felul de legende care mai de care mai interesante.

O minunată legendă a mărțișorului spune că soarele se preschimba adesea într-un frumos flăcău pentru a veni pe pământ și a dănuți în horele de prin sate. Aflând despre acest obicei al soarelui, un balaur fioros i-a luat urma pe pământ și l-a răpit, închizându-l într-o temniță a castelului său. Întrucât astrul solar nu s-a mai arătat pe cer, păsările și-au oprit cântecele, iar copiii și-au pierdut harul râului. S-a ivit atunci un tânăr temerar, hotărât să elibereze soarele din robie. Mulți oameni au mers alături de viteazul fecior până la castelul balaurului, dăruindu-i puterile lor, în așa fel încât să poată ieși învingător în lupta cu maleficul monstru.

Tânărul a făcut drum lung până la castel. A mers încontinuu vara, apoi toamna, și tot mergând s-a făcut și iarnă. Când tocmai se termina iarna, a ajuns la castelul balaurului. După o luptă pe viață și pe moarte, de-a lungul căreia a fost grav vătămat, feciorul a reușit să înfrângă balaurul și să izbăvească din temniță soarele. Sângele izvorât din rănilor sale adânci s-a scurs peste imaculata zăpadă, și, înainte ca primăvara să se facă simțită, tânărul și-a dat duhul. Pomii au înverzit și au înflorit, păsările și-au trimis cântecele fericite către ceruri, iar copiii și-au adus aminte a râde în hohote. Oamenii nu au uitat însă vitejia și dăruirea viteazului ce eliberase soarele, și, la începutul fiecărei primăveri, împletesc șnurul mărțișorului (un nume de alint al lunii martie) dintr-un ciucur roșu, aducând aminte de sângele vărsat de fecior, și un ciucur alb, culoarea neîntinată a zăpezii.

Astăzi, mărțișorul, șnurul împletit cu alb și roșu este purtat întreaga lună martie, după care este prins de ramurile unui pom fructifer. Se crede că aceasta aduce belșug în casele oamenilor. Se zice că dacă cineva își pune o dorință în timp ce atârnă mărțișorul de pom, aceasta se va împlini numaidecât. La începutul lunii aprilie, într-o mare parte a satelor României, pomii sunt împodobiți de mărțișoare.

Bibliografie:

<https://www.lapensiuni.ro/ro/extra/legendele-martisorului-127>

✦ SURPRIZA NUMĂRULUI

ERASMUS 2021-1-RO01-KA220-SCH-000032488, BEFORE IT IS TOO LATE LTTAI –LET ME LIVE

Prof. Adriana Vasile

Clima Pământului s-a schimbat de-a lungul istoriei, iar tendința actuală de încălzire are o importanță deosebită, deoarece este extrem de probabil ca cea mai mare parte a acesteia să fi fost rezultatul activității umane, de la jumătatea secolului al XX-lea. Deși viitorul pare mai degrabă gri, impactul pe care tinerii îl pot avea asupra mediului poate aduce o schimbare pozitivă.

Erasmus 2021-1-RO01-KA220-SCH-000032488, BEFORE IT IS TOO LATE este un proiect al Uniunii Europene care reunește, deopotrivă, atât elevi cât și profesori, și care își propune creșterea gradului de conștientizare a participanților cu privire la schimbările climatice și sprijinirea dobândirii de cunoștințe de bază pentru cadrele didactice și elevii implicați în proiect, din șase școli partener. Parcurgând etapele proiectului, profesorii și elevii își sporesc cunoștințele cu privire la schimbările climatice, își schimbă comportamentul față de natură și devin mai prietenoși cu mediul înconjurător.

De asemenea, proiectul urmărește dezvoltarea capacității instituțiilor partener de a se moderniza, de a avea o abordare didactică inovativă și resurse digitale de valoare europeană. Sunt incluse activități de grup, care sprijină munca în echipă, dialogul intercultural și incluziunea socială. Atât elevii, cât și cadrele didactice, dobândesc cunoștințe, abilități sociale, precum și competențe de predare și învățare.

În domeniul incluziunii, ca o prioritate a instituțiilor partener și o principală prioritate a programului Erasmus+, proiectul promovează noi abordări non-formale și bune practici, care sprijină integrarea tuturor elevilor în grupuri multiculturale. Colegiul Tehnologic „Grigore Cerchez” din București este coordonator de grant, iar partenerii de proiect sunt următoarele unități de învățământ: Nazilli Anadolu Lisesi - din orașul Nazilli, regiunea Aydin, Turcia, Btso Ali Osman Sönmez Sosyal Bilimler Lisesi - din orașul Bursa, regiunea Osmangazi/Bursa, Turcia, 3 Liceum Ogólnokształcące im. Adama Mickiewicza - din orașul Tarnowie, regiunea Malopolskie, Polonia, Srednja skola - din orașul Valpovo, regiunea

Osječko-baranjska županija, Croația, Liceul Teoretic „Emil Racoviță” din orașul Vaslui, România și o organizație non-guvernamentală, I AND F EDUCATION AND DEVELOPMENT LIMITED din Dublin, Irlanda. Perioada de implementare este de 24 de luni, din 01.11.2021 până la 31.10.2023.

Proiectul include 4 activități de învățare, organizate de fiecare instituție parteneră care contribuie la îndeplinirea obiectivelor stabilite.

În perioada 9-10 iunie 2022, Colegiul Tehnologic „Grigore Cerchez” a fost organizația gazdă pentru prima întâlnire de management Transnational Project Meeting (TPM1), iar în perioada 10-14 octombrie 2022 s-a desfășurat prima mobilitate a elevilor, LTTA1 –LET ME LIVE, în Turcia, în orașul Nazilli, școala gazdă fiind Nazilli Anadolu Lisesi. Din București, de la Colegiul Tehnologic „Grigore Cerchez”, au participat cinci elevi și doi profesori.

Activitățile au avut ca obiective ajutarea participanților să înțeleagă conceptul de schimbare climatică în profunzime, modificarea comportamentului și acțiunilor participanților cu privire la mediu, conștientizarea pericolului pe care aceste schimbări le implică și necesitatea luării de măsuri, precum și stabilirea unei cooperări între cadrele didactice, prin crearea unei sinergii în școlile și între profesorii din Europa. De asemenea, activitatea a avut ca obiectiv și extinderea experienței profesionale.

Prima zi a debutat cu spargerea gheții. Deschiderea a fost marcată de un spectacol realizat de către elevii liceului Nazilli Anadolu Lisesi și de către un grup de dansatoare. Programul a avut un moment de dansuri tradiționale și un concert la vioară, chitară și voce, susținut de către cei mai talentați elevi ai liceului gazdă.

Școlile partenere au prezentat sistemele educaționale din țările lor, a fost realizată o cercetare privind nivelul de prietenie cu mediul înconjurător și s-au verificat cunoștințele participanților cu privire la problemele de mediu.

Un inginer expert a ținut o prelegere despre schimbarea climatică și efectele sale. La final, elevii au jucat The Green House. După această sesiune, am ieșit în oraș cu colegii de proiect și cu gazdele ca să cunoaștem împrejurimile.

În a doua zi, elevii au prezentat rezultatele obținute în urma unui studiu, elaborat de către fiecare țară în parte, înaintea mobilității, care viza amprenta de carbon. Au fost identificate modalitățile de reducere a acesteia, iar inginerul de mediu, Özgür MADAK, absolvent al Universității Marmara din Istanbul, a realizat o prezentare privind scenariile de schimbare climatică și consecințele acestora. Ultima activitate a fost un workshop: „Schimbarea climatică în lecțiile de geografie”.

A treia zi a început cu un nou workshop de învățare integrată, profesorii din școala gazdă pregătind lecții demonstrative, folosind metoda Flipped Learning. Au integrat teme din proiect în curriculum și au exemplificat printr-o lecție demonstrativă. După discuțiile de follow-up, de evaluare, și primirea feedback-ului privind activitatea, a fost desfășurată o activitate outdoor: elevii au participat la un workshop în aer liber, pe râul Menderes, pentru a observa nivelul apei și a identifica sursele de poluare. S-au purtat discuții privind motivele și soluțiile posibile și a urmat o vizită la Efes, un sit arheologic important, unde se află și una dintre cele 7 minuni ale lumii antice.

A patra zi a debutat cu workshopul „Schimbarea climatică în lecția de biologie. Învățare outdoor”. Pentru a crește gradul de conștientizare cu privire la schimbarea climatică și combaterea ei, elevii și profesorii din țările participante au plantat copaci cu ajutorul Directoratului Regional al Pădurilor din Nazili. Eleva Cătălina Luca, de la Colegiul Tehnologic „Grigore Cerchez”, participantă la mobilitate, afirmă despre pomi faptul că aceștia „simbolizează speranța”, că sunt „o amintire a noastră și a experienței trăite acolo”, precum și „un semn pentru a ne întoarce peste ani în locul respectiv, pentru a mânca din roadele pomului nostru”.

Ziua a continuat cu o vizită la Pamukkale, una dintre cele mai spectaculoase atracții din lume, care atrage turiști pe tot parcursul anului. Turul a inclus și terasele din calcar, amfiteatrul Hierapolis, precum și faimoasa piscină a Cleopatrei.

În a cincea zi s-au prezentat rezultatele studiului privind nivelul de prietenie cu mediul și informații privind schimbarea climatică. LTTA-ul a avut și o petrecere de final, organizată în școala Nazilli, precum și o ceremonie de acordare a certificatelor de participare. În cadrul petrecerii, fiecare țară a trebuit să aleagă 3 melodii reprezentative și să-i învețe pe ceilalți participanți să le danseze.

Experiența a fost una uimitoare atât pentru profesorii, cât și pentru elevii participanți la LTTA-ul din Turcia. Și-au făcut prieteni, au luat contact cu o nouă cultură și civilizație, au experimentat de aproape bucătăria tradițională. Familiile gazdă au fost extrem de calde, de primitoare, făcându-i pe participanți să se simtă ca acasă. Referitor la informațiile acumulate, eleva mai sus menționată afirmă că: „ Am învățat mai pe larg despre climă, mediul înconjurător, faună, sol, aer și alte componente ale mediului. Am discutat foarte mult despre urmările poluării, ale încălzirii globale și despre ce putem face noi pentru a minimaliza impactul acestora asupra lumii”.

Eleva Călin Ioana-Alexandra, din clasa a XII-a B, de la Colegiul Tehnologic „Grigore Cerchez”, recunoaște faptul că „Cel mai greu moment a fost cel al despărțirii. Ne-am luat rămas bun cu lacrimi în ochi de la colegii noștri din celelalte țări și de la gazde. Am trăit cea mai frumoasă experiență din viața mea, de care îmi voi aminti mereu cu drag.” Un coleg de clasă, Palanță Claudiu-Andrei, are impresii similare: „ Ne-am întors la București pe 15 octombrie încărcăți cu amintiri plăcute, cu informații, cu soare în suflete și în ochi. Am cunoscut oameni noi, am intrat în contact cu o nouă cultură, am avut parte de momente inedite, de experiențe la care nu m-am așteptat niciodată. Am plecat fără așteptări precise și m-am întors cu sentimentul de melancolie că s-a terminat și că nu a mai durat măcar o zi”.

ANOTIMPURILE ÎN POEZII

PRIMĂVARA

Bianca Petcu
Clasa a XI-a C

Anotimpul meu iubit, bine-ai venit!
Mă bucur că te-am regăsit.
Te-am căutat peste tot,
Dar fără niciun folos.
Dacă aş fi ştiut că o să pleci,
Te-aş fi ținut de mână,
Te-aş fi pieptănat cu flori
Doar ca să nu-mi fie dor.
Zile și nopți am stat cu gândul doar la tine,
Frigul iernii mă cuprinse
Și speram doar la niște zile senine.
M-am și rugat spunând: „Te rog iarnă năprasnică
Las-o și pe sărmana primăvară să apară,
Să ciripească iar păsările,
Să înflorească iar copacii,
Să iasă soarele din nou”.
Iar eu mai sper posomorâtă
La o primăvară cât mai plăcută.

VARA

Liana Georgescu
Clasa a XI-a C

Vara a venit de-ndată
Peste noi cu multă fală,
Păsărele mii și mii
Zboară peste vechi câmpii.

Natura verde își arată
Frumusețea ei curată,
Fetele cu flori în mână
Împletesc câte-o cunună.

Soarele parcă mai strălucitor,
Răsare la noi în pridvor,
Peste casele adormite,
Și ulițe părăsite.

SONET DE TOAMNĂ

Alexandra-Melania Șișcă
clasa a X-a C

Melancolia toamnei mă cheamă la iubire,
Chiar azi îi voi răspunde
Și sper să faci la fel.
Ești prima mea iubire,
Din veacul de mister
Și te iubesc atât de mult
De nu mai știu de mine.
Lumea e mai frumoasă
De când te-am cunoscut
Și toamna parcă e mai blândă.
E cerul mai albastru
Și tristețea mai senină.

IARNA

Julia Sailă
Clasa a XII-a A

Cu brazi înalți, împodobiți de omătul proaspăt,
Cu ninsori, vânturi și ploi,
Cu zile mohorâte scurte
Și cu nopți lungi și grele ...
Parcă timpul nu mai trece.

Cu podoabe înzestrate,
Cu neaua ce strălucește,
Iarna cruntă te apasă
Și te macină sufletește.

RECOMANDAREA REVISTEI

PER PEDES PRIN TURCIA CU PROIECTUL ERASMUS

Claudiu-Andrei Palanță
Clasa a XII-a B

Erasmus 2021-1-RO01-KA220-SCH-000032488, BEFORE IT IS TOO LATE este un proiect al Uniunii Europene care reunește, deopotrivă, atât elevi cât și profesori, pentru a crește gradul de conștientizare cu privire la dezastrea ecologice provocate de om. Am făcut parte din acest proiect și am plecat entuziasmat în Turcia, împreună cu alți patru colegi din liceu, pentru a lua parte la LTTA1 – LET ME LIVE.

Am părăsit Bucureștiul pe 9 octombrie 2022 și am ajuns în Nazilli, orașul care găzduia proiectul, seara, pe la ora 23, și am fost întâmpinat de gazda la care urma să stau pe întreaga durată a proiectului. De la locul de întâlnire, am fost dus de către tatăl său, cu mașina, într-o zonă periferică a orașului, într-un cartier rezidențial nou construit. Am început să mă acomodez cu locul, dar nu mi-a luat mult timp, deoarece mi se părea foarte familiar, străzile, clădirile, aducându-mi aminte de București.

Pe 10 octombrie, prima zi oficială, am făcut cunoștință cu liceul care găzduia proiectul. Am fost șocat cu privire la dotări: aveau cantină proprie, o imensă curte a școlii unde se putea juca baschet, volei, un teren mare și modern de fotbal, sală de pictură, sală de muzică, clase care dețineau aparatură de ultimă generație. Pentru mine a fost copleșitor, m-a frapat aerul de modern și, preț de o secundă, mi-am dorit aceleași standarde și în liceele din întreaga Românie.

Într-o sală a liceului, dedicată proiectului Erasmus, s-a ținut „ședința” care avea în vedere subiectul proiectului, „ridicarea gradului de conștientizare asupra schimbărilor climatice”. O primă etapă a fost prezentarea țării și a liceului fiecărui reprezentant al proiectului. Eu am fost cel care a vorbit despre România și despre Colegiul Tehnologic „Grigore Cerchez”, liceul din care fac parte, și pot spune că am avut emoții incredibile, atât înainte, cât și în timpul prezentării, aceasta fiind prima dată când vorbeam în fața unei mulțimi. Tracul a revenit mai târziu când, împreună cu colega mea de clasă, Alexandra, a trebuit să vorbim despre efectele poluării apelor.

După această sesiune, am ieșit în oraș cu colegii de proiect și cu gazdele să cunoaștem împrejurimile. Orașul îmi aducea acum foarte mult aminte de România, în special de orașele dobrogene, Eforie sau Mamaia.

Pe parcursul zilelor, cel mai mult am comunicat cu prietenii vasluieni, nefiind bariera de limbă, dar și cu polonezii, ei fiind cei mai sociabili din grupul Erasmus.

În următoarele două zile am făcut două excursii, prima la Efes, un sit arheologic important, unde se află și una dintre cele 7 minuni ale lumii antice, iar a doua la Pamukkale, o formațiune cu ape termale și ape în calcar. Acestea au fost două locuri minunate în care îmi doream să ajung.

În ultimele două zile, am discutat despre cauzele încălzirii globale și despre ce am putea face pentru a le preveni.

În penultima zi, s-a ținut petrecerea de final: ne-am distrat de minune, dar s-a instalat și regretul, conștientizând faptul că mica noastră excursie era aproape de final.

În ultima zi, reprezentanții tuturor țărilor participante au plantat câte un copăcel, un lămâi, experiență foarte interesantă pentru mine, întrucât era o premieră. Un ultim moment notabil a fost un meci de fotbal în care noi, băieții din proiect, ne-am duelat cu o echipă formată exclusiv din turci. A fost un meci la care ne-am distrat, dar pe care, din păcate, l-am pierdut.

Ne-am întors la București pe 15 octombrie încărcăți cu amintiri plăcute, cu informații, cu soare în suflete și în ochi. Am cunoscut oameni noi, am intrat în contact cu o nouă cultură, am avut parte de

momente inedite, de experiențe la care nu m-am așteptat niciodată. Am plecat fără așteptări precise și m-am întors cu sentimentul de melancolie că s-a terminat și că nu a mai durat măcar o zi.

Eu împreună cu gazda mea, Kaan, în Efes

Împreună cu grupul din București, plantând un copăcel